

[Hanne Severinsen]

landsskadelig virksomhed, som flertallet var ved at indskibe sig i ved andenbehandlingen: at man sådan set forhindrede danske landmænd i at få en EF-erstatning. Det er nu blevet ændret, og det er vi faktisk glade for. Samtidig må vi sige, at vi synes altså stadig væk, at 60.000 er værre end 30.000.

Men jeg synes, det var interessant at høre, at hr. Gade nærmest sagde – og det kunne jeg godt lide at høre lidt nærmere om – at man med vilje havde stillet et fuldstændig sindssygt forslag, så vi blev nødt til ved tredje behandling at stille et mindre sindssygt forslag. Er det virkelig rigtigt?

(Kort bemærkning).

Filt Jensen (V):

Hr. Aage Brusgaard gjorde opmærksom på, at det var den største ekspropriation i historien, og at Venstre og De Konservative var trukket rundt i manegen. Jeg vil dog gøre opmærksom på, at vi føler os i hvert fald ikke som manegeklowne.

Det er sådan, at vi til forskel fra Fremskridtspartiet gerne vil nå praktiske resultater. Og et praktisk resultat er at reducere 60.000 km, som var alternativet, til 30.000 km. Det er det første skridt. Det næste skridt er, at der i de svar, der er med i tillægsbetænkningen, står – og nu skal der lige gøres opmærksom på, at ved de fleste vandløb drejer det sig om enge, og det vil sige græsarealer, der er egnet til kreaturer – at disse hegn kan blive stående. Og derfor reduceres den del, der bliver inddraget i denne sag, yderligere ganske væsentligt.

Med hensyn til retssagen på Fyn er det også indføjat, at miljøministeren skal holde udvalget løbende orienteret, således at der kan tages højde for det i det tilfælde, at den falder ud til landmændenes fordel.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Hr. Aage Brusgaard henviste til bemærkningerne til stk. 2. Hr. Aage Brusgaard var så venlig at henvise til Udvalget vedrørende en Bæredygtig Landbrugsudvikling. Jeg skal da sige, at hvis man melder sig ud og slet ikke vil være med til at påvirke nogen udvikling, får man jo heller ingen indflydelse. Men uden Fremskridtspartiets indsats i Udvalget vedrørende

en Bæredygtig Landbrugsudvikling – de var med til udvalgs møderne, men havde meldt inden, at de sagde nej til alt – undgik vi i udvalget at få bræmmerne med.

Nu skriver man så i tillægsbetænkningen, at »på baggrund af lovforslagets anden behandling i Folketinget og arbejdet i ad hoc-udvalget vedrørende et bæredygtigt landbrug findes det nødvendigt på nuværende tidspunkt at foreslå en bræmmeordning.«

Jeg må gøre hr. Aage Brusgaard opmærksom på, at første linje er Socialdemokratiets linje, for Socialdemokratiet siger, at på baggrund af, at vi ikke tog det med dér, vil de have det med her. Det kan jeg så beklage.

Men Venstres bidrag er, at vi finder det nødvendigt at foreslå denne bræmmeordning for at undgå ordningen med de 60.000 km. Man burde måske i udvalget have sagt, at et mindretal siger, at årsagen til, at vi skal have dette ændringsforslag, er, at det er en dårligere ordning, der er kommet ind ved anden behandling. Socialdemokraterne og SF mener også, at det skal med; fordi de ikke kunne få det med det ene sted, prøver de altså det andet sted. Det kan så være årsagen. Men jeg beder hr. Aage Brusgaard om at lægge mærke til, at Venstres begrundelse for at stemme i dag er, som det er sagt fra flere sider: 30.000 km er mindre end 60.000 km.

(Kort bemærkning).

Rønholt (KF):

Vil hr. Aage Brusgaard bekræfte, at dersom regeringspartierne havde fulgt Fremskridtspartiets linje, havde landmændene fået ubegrænsede bræmmer på 60.000 km, og at landmændene ingen chancer havde haft for på et senere tidspunkt at søge braklægningsstøtte for disse arealer, altså en form for kompensation? Det er således alene regeringspartiernes ansvar og ære, at virkningerne over for landbruget blev mere end halveret. Havde vi fulgt Fremskridtspartiets linje, havde indgrebet været betydelig mere vidtgående. Det budskab bør hr. Aage Brusgaard redegøre for her fra Folketingets talerstol.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg vil sige to ting til hr. Aage Brusgaard: